

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců JUDr. Ivony Šubrtové a Mgr. Tomáše Blažka ve věci

žalobce: **PHARMAWEX s. r. o.**, IČO: 04491891
sídlem Novoměstská 960, 537 01 Chrudim
zastoupený advokátem Mgr. Danielem Bartošem
sídlem Bílinská 1147/1, 400 01 Ústí nad Labem

proti
žalovanému: **Česká obchodní inspekce, ústřední inspektorát**
sídlem Štěpánská 44, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 9. 2021, č. j. ČOI
114270/21/O100/2700/Bal/Št,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Inspektorátu České obchodní inspekce Královéhradeckého a Pardubického („oblastní inspektorát ČOI“) ze dne 20. 7. 2021. Oblastní inspektorát ČOI, coby povinný subjekt podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím („informační

zákon“), tímto rozhodnutím zčásti odmítl poskytnutí informací požadovaných v žádosti ze dne 28. 4. 2021. Důvodem odmítnutí žádosti bylo, že v příslušné části se jednalo o požadavek na poskytnutí neexistující informace.

2. Žádost o informace se týkala oznamovatelů podnětů, na jejichž základě oblastní inspektorát ČOI zahájil kontrolu zaměřenou na respirátory PHARMAWEX R01, které žalobce distribuoval spotřebitelům. Žalobce konkrétně žádal o poskytnutí informací, „ (...) *zdali se jedná o oznamovatele, kteří jsou podnikateli, či zda-li jednali za právnickou osobu – podnikatele, případně zda-li mají vazby na podnikatele, tj. na subjekt podnikající v distribuci, dovozu, anebo výrobě zdravotnických ochranných pomůcek, včetně sortimentu souvisejícího s respirátory a ochrannou dýchací cest.*“
3. Žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí oblastního inspektorátu rozhodnutím ze dne 3. 9. 2021, které původně označil nesprávným číslem jednacím. Rozhodnutím ze dne 7. 9. 2021 opravil předmětnou chybu na správné č. j. ČOI 114270/21/O100/2700/Bal/Št.

II. Shrnutí argumentace žalobce a žalovaného

4. *Žalobce v žalobě předně namítl, že oblastní inspektorát ČOI jej ve svém rozhodnutí označil za „obviněného“. Proti tomuto označení se žalobce ohradil v odvolání a žalovaný k němu uvedl, že jej považuje za zjevné nedopatření. Podle žalobce se ale nejedná o zjevné nedopatření. Žalobce totiž vůči žalovanému a též proti oblastnímu inspektorátu ČOI podal hned několik správních žalob, kterými se domáhá ochrany proti opakovanému porušování svých práv. Označení za obviněného tak je známkou předpojatosti oblastního inspektorátu ČOI vůči žalobci. Přitom pokud inspektorát smýšlí o žalobci v negativním smyslu, pak je zřejmé, že má snahu mu žádané informace neposkytnout. Žalobce v tom spatřuje neprofesionalitu v přístupu inspektorátu, ale i žalovaného, který takovýto přístup omlouvá.*
5. Dále žalobce namítl, že žádostí o informace se domáhal zjištění, které subjekty (zejm. právnické osoby) předmětné podněty podaly. Žalobce totiž pociťuje praktiky konkurenčního boje. Je tak zřejmé, že se od počátku chtěl dozvědět, který konkrétní subjekt (pokud jde o právnické osoby) podnět podal. O této skutečnosti svědčí úřední záznam pořízený dne 23. 2. 2021, jehož obsahem je kontrolní zjištění vč. vyjádření osoby oprávněné jednat za žalobce ze dne 18. 2. 2021, kde na str. 4 tohoto úředního záznamu je uvedeno, že „ (...) *pan M. J. nadiktoval následující vyjádření kontrolované osoby: S ohledem na projednání věci lze mít za to, že jsou zde osobní vazby na oznamovatele podnětu a dle zákona č. 106/1999 Sb. v platném znění žádáme sdělit, resp. upřesnit, kdo byl oznamovatelem těchto podnětů.*“ Z přípisu, v němž je předmětná žádost o informace obsažena, je zřejmé, že tato žádost přímo navazuje na právě citovanou žádost osoby oprávněné jednat za žalobce.
6. Navíc skutečnost, že si byl oblastní inspektorát ČOI plně vědom účelu žádosti žalobce (tj. toho, že požaduje sdělit bližší identifikační údaje o oznamovatelích), je zřejmá i z poskytnutí informací inspektorátem ze dne 23. 3. 2021. Inspektorát poskytl žalobci dokonce jména a příjmení některých fyzických osob, jakožto oznamovatelů daných podnětů. Název či jiné označení (vč. IČO) dané právnické osoby (popř. údaje o osobě, která měla za danou právnickou osobu oznámení podat) však inspektorát již nesdělil. Již na tomto základě je založeno podezření žalobce, že daná oznámení byla toliko nástrojem

konkurenčního boje, kdy navíc tento žalobci neznámý subjekt má podporu orgánů veřejné moci.

7. K závěru žalovaného, že obsah čl. III odst. 3 odvolání v této věci považuje za nově požadovanou informaci, tedy novou žádost, žalobce namítl, že s tímto názorem zjevně nesouhlasí oblastní inspektorát ČOI, který dosud v tomto smyslu nerozhodl (tj. informaci neposkytl, ani jinak nerozhodl o této „nové žádosti“).
8. Z odůvodnění rozhodnutí oblastního inspektorátu ČOI žalobci také vyplynulo, že dle inspektorátu předmět žádosti nespadá do pole jeho působnosti. Pokud z daného rozhodnutí tento závěr vyplývat neměl, pak je dle žalobce nesrozumitelné a neurčité.
9. Žalobce rozporuje rovněž závěr oblastního inspektorátu ČOI, že požadované informace nelze poskytnout, neboť jimi *„ani disponovat nemůže, jelikož tyto informace nelze dovést ani dohledat z žádné dostupné evidence nebo databáze povinného subjektu (...)“*. Přitom však inspektorát, resp. pověřený pracovník, údajně provedl prověření databází a evidencí ČOI. Žalobce v odvolání namítal, že není možné, aby inspektorát hned zpočátku „urputně“ tvrdil, že dané informace mít nemůže, a přesto pověřil pracovníka k prověření databází. Navíc inspektorát tyto informace skutečně k dispozici mít může, neboť není vyloučeno, že takové údaje o sobě oznamovatel uvede (např. již v rámci podnětu oznamovatele). V tomto žalobce spatřuje rozpornost důvodů původního rozhodnutí (popř. nesrozumitelnost důvodů a jednotlivých kroků postupu inspektorátu). Ani žalovaný uvedenou vadu nenapravil.
10. Podle žalobce mu měl oblastní inspektorát ČOI alespoň sdělit, jaký podnikatelský subjekt (žalobce má podezření na konkrétního podnikatele) či jeho statutární orgán podal předmětná oznámení, neboť se jedná rovněž o nekalý konkurenční boj. Na osobu podnikatele se přitom z principu nemůže vztahovat jakákoliv ochrana osobnosti v tomto směru.
11. Žalovaný ve vyjádření k žalobě setrval na názoru, že se v případě označení žalobce za obviněného jednalo o zjevné nedopatření. Ve výroku rozhodnutí oblastního inspektorátu ČOI a následně v jeho odůvodnění je žalobce označen jako žadatel celkem 25x, pouze jednou je mylně označen jako obviněný.
12. Žalovaný nesouhlasí ani s tvrzením, že žalobce od počátku požadoval sdělit, který konkrétní subjekt podal podnět. V úředním záznamu ze dne 23. 2. 2021 zástupce žalobce požadoval sdělit, kdo byl oznamovatelem podnětů. Tato žádost žalobce byla vypořádána sdělením oblastního inspektorátu ČOI ze dne 23. 3. 2021 – žalobci byly sděleny údaje podatelů podnětů, samozřejmě v souladu s § 11 odst. 2 písm. a) informačního zákona. Fyzická osoba podávající podnět za právnickou osobu nevyslovila souhlas s poskytnutím údajů, povinný subjekt tak neměl povinnost tuto informaci o konkrétní identitě sdělit. Žalobce následně (v žádosti ze dne 28. 4. 2021) požadoval informace, zda podatelé podnětů jsou podnikateli, či zda jednali za právnickou osobu. V přípise ze dne 18. 6. 2021 žalobce upřesnil svou žádost o informace. Z tohoto upřesnění je dle žalovaného zřejmé, že žalobce nepožadoval konkrétní identifikaci podatelů podnětů, nýbrž obecnou informaci, zda jsou podnikateli, respektive zda tyto osoby mají IČO.
13. S námitkami žalobce ohledně nesrozumitelnosti a neurčitosti důvodů prvostupňového rozhodnutí se žalovaný vypořádal v napadeném rozhodnutí.

14. Pokud jde o konstatování oblastního inspektorátu ČOI, že požadované informace nelze dohledat z žádné dostupné evidence nebo databáze, povinný subjekt postupoval v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu, podle níž musí přezkoumatelným způsobem doložit závěr, že nedisponuje požadovanou informací. Inspektorát proto ověřil, že databáze ČOI neumožňují dohledání „podnikatelských vazeb“. O tom sepsal dne 19. 7. 2021 záznam.
15. *Žalobce v replice k vyjádření žalovaného* (doručené soudu dne 29. 3. 2023) zdůraznil, že nepožadoval poskytnutí údajů o fyzické osobě, která podala oznámení za právnickou osobu, ale o samotné právnické osobě. Důvod odmítnutí poskytnutí požadovaných informací je dle žalobce zástupný. Z obsahu spisu vyplývá, že orgány ČOI měly po celou dobu žádané informace k dispozici, zejména údaje o právnické osobě oznamovatele. Oblastní inspektorát ČOI vymezil důvod pro odmítnutí poskytnutí požadovaných informací nesprávně. Ani jiný důvod odmítnutí poskytnutí informací však nelze v dané věci aplikovat, neboť právnické osoby nepoživají ochrany soukromí jako osoby fyzické.

III. Ústní jednání

16. Jednání konaného dne 30. 3. 2023 se zúčastnila pověřená pracovnice žalovaného. Žalobce i jeho zástupce se z jednání omluvili, přičemž souhlasili s projednáním věci v jejich nepřítomnosti.
17. Pracovnice žalovaného zdůraznila, že povinnost poskytovat informace nezahrnuje povinnost vytvářet nové informace. Povinný subjekt nejprve prověřil, zda má požadované informace k dispozici. Zjistil, že nikoliv, byly tedy dány důvody pro (částečné) odmítnutí žádosti.
18. Pověřený člen senátu poté shrnul významné okolnosti projednávané věci a konstatoval podstatný obsah úředního záznamu oblastního inspektorátu ČOI ze dne 23. 2. 2021 (založeného na č. 1. 22 soudního spisu) a stížnosti žalobce na postup při vyřizování žádosti o informace ze dne 28. 4. 2021 (č. 1. 27). Ostatní listiny přiložené k žalobě jsou součástí správního spisu předloženého soudu žalovaným.

IV. Posouzení věci krajským soudem

19. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Žalobu shledal nedůvodnou.
20. Jak je soudu známo z jeho úřední činnosti (viz rozsudek krajského soudu ze dne 22. 9. 2022, č. j. 30 A 53/2021 – 151), v průběhu února a března 2021 oblastní inspektorát ČOI obdržel několik podnětů týkajících se údajně klamavého označení zeměpisného původu výrobků – respirátorů PHARMAWEX R01. Původci podnětů uváděli, že si výrobek zakoupili s vědomím, že se jedná o český výrobek, neboť na jeho obalu byla vyobrazena česká vlajka a informace, že byl vyvinut v České republice. Dne 18. 2. 2021 pracovníci inspektorátu zahájili kontrolu zaměřenou na zmíněné respirátory, které žalobce distribuoval spotřebitelům v období od 1. 1. 2021 do 28. 1. 2021. V průběhu kontroly inspektorát došel ke zjištění, že prodávající ovlivňuje rozhodnutí spotřebitele v takové míře, že spotřebitel může provést rozhodnutí o koupi výrobku, které by jinak neučinil. Jedná se o klamavou obchodní praktiku dle § 4 a § 5 zákona o ochraně spotřebitele, která je zakázána, a to přesto, že na internetových stránkách žalobce uváděl informaci, že

výrobek je vyroben certifikovanou společností v Číně. Žalobci bylo dne 23. 2. 2021 uloženo opatření podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ČOI, a to zákaz do doby zjednání nápravy uvedení na trh, distribuce včetně nákupu, dodávky, prodeje nebo použití výrobků (respirátorů PHARMAWEX R01), které neodpovídají požadavkům zvláštních právních předpisů (zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele).

21. Ze správního spisu předloženého žalovaným v nynější věci a z důkazů provedených během soudního jednání plyne, že žalobce v návaznosti na zmíněné podněty podal několik žádostí o informace týkajících se jejich původců. Dne 18. 2. 2021 se dotázal oblastního inspektorátu ČOI, kdo byl oznamovatelem těchto podnětů. Inspektorát dne 23. 2. 2021 poskytl žalobci jména osob, které souhlasily se sdělením svých údajů, ve zbytku odmítl uvedenou žádost o poskytnutí informací rozhodnutím ze dne 23. 3. 2021. Žalobce v reakci na toto rozhodnutí podal dne 28. 4. 2021 k oblastnímu inspektorátu ČOI „stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace a žádost o poskytnutí informací“. V uvedeném podání nejprve polemizoval se závěry, k nimž inspektorát dospěl v rozhodnutí ze dne 23. 3. 2021. V závěru podání pak navrhl, aby ústřední ředitel ČOI zrušil napadené rozhodnutí a přikázal povinnému subjektu poskytnout žalobci požadovanou informaci. Dále požádal, aby mu byla rovněž poskytnuta informace, *„zdali se jedná o oznamovatele, kteří jsou podnikateli, či zda-li jednali za právnickou osobu – podnikatele, případně zda-li mají vazby na podnikatele, tj. na subjekt podnikající v distribuci, dovozu, anebo výrobě zdravotnických ochranných pomůcek, včetně sortimentu souvisejícího s respirátory a ochrannou dýchacími cest.“*
22. Oblastní inspektorát ČOI vyhodnotil citovaný text jako novou žádost o poskytnutí informací. Dne 12. 5. 2021 žádosti částečně vyhověl, ve zbytku žádost rozhodnutím z téhož dne odmítl. Žalovaný dne 8. 7. 2021 uvedené rozhodnutí zrušil a věc vrátil oblastnímu inspektorátu ČOI k novému projednání. Ten poté o žádosti znovu rozhodl dne 20. 7. 2021. Výrokem I. zčásti odmítl poskytnutí požadovaných informací v rozsahu: *„(...) zdali se jedná o oznamovatele, kteří jsou podnikateli, či zda-li jednali za právnickou osobu – podnikatele“*; tato část žádosti přitom byla v průběhu odvolacího řízení doplněna o upřesnění, že: *„Povinný subjekt tak o oznamovateli zjistí například, zda je podnikatelem, a to už s ohledem na tzv. fikci podnikatele ve smyslu ust. § 421 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „OZ“), tj. na základě údaje u kterého krajského soudu (popř. Městského soudu v Praze) je oznamovatel zapsán do obchodního rejstříku, případně též s ohledem na domněnku podnikatele ve smyslu § 421 odst. 2 OZ, tj. obecně ve smyslu, zda je dané osobě přiděleno IČO.“*, a dále: *„Přesně v tomto rozsahu byly informace v rámci žádosti (pokud jde o Částečné odmítnutí) odvolatelem požadovány.“* Části této žádosti bylo vyhověno samostatnou písemností povinného subjektu ze dne 20. 7. 2021. Ve výroku II. rozhodnutí ze dne 20. 7. 2021 povinný subjekt odmítl poskytnout požadované informace v rozsahu: *„... případně zda-li mají vazby na podnikatele, tj. na subjekt podnikající v distribuci, dovozu, anebo výrobě zdravotnických ochranných pomůcek, včetně sortimentu souvisejícího s respirátory a ochrannou dýchacími cest.“* Důvodem odmítnutí (respektive částečného odmítnutí) žádosti bylo v obou případech to, že se jedná o požadavek na neexistující informace, tedy směřuje k vytvoření nové informace.
23. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání proti rozhodnutí oblastního inspektorátu ČOI ze dne 20. 7. 2021.
24. Krajský soud se předně zabýval otázkou, o jaké informace žalobce požádal povinný subjekt (oblastní inspektorát ČOI) dne 28. 4. 2021. Žalobce totiž namítl, že se domáhal

zjištění, které konkrétní subjekty podaly podněty týkající se údajně klamavého označení zeměpisného původu výrobků – respirátorů PHARMAWEX R01. Soud této námitce nepřisvědčil. Z výše podaného shrnutí skutkového stavu plyne, že žalobce se dotazoval, které konkrétní subjekty podaly podněty k ČOI, žádosti o informace ze dne 18. 2. 2021. Dne 28. 4. 2021 podal novou žádost o informace s odlišně vymezeným předmětem, což je zřejmé jak z označení podání žalobce z uvedeného dne, tak z jeho obsahu. Povinný subjekt a poté i žalovaný nyní napadeným rozhodnutím rozhodovali právě o této nové žádosti. Odkazy žalobce na úřední záznam pořízený dne 23. 2. 2021 a na sdělení oblastního inspektorátu ČOI ze dne 23. 3. 2021 tak jsou bezpředmětné.

25. Povinný subjekt rozhodl o (částečném) odmítnutí žádosti podle § 15 odst. 1 a § 2 odst. 4 a § 3 odst. 3 informačního zákona. Podle § 2 odst. 4 informačního zákona *povinnost poskytovat informace se netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací*. Povinný subjekt konstatoval, že žalobce po něm požaduje informace, kterými nedisponuje, jeho žádost tedy směřuje k vytváření nových informací.
26. Soud neshledal, že by z rozhodnutí povinného subjektu ze dne 20. 7. 2021 vyplývalo, že dle oblastního inspektorátu ČOI předmět žádosti nespadá do pole jeho působnosti. Dané rozhodnutí není nesrozumitelné, naprosto jasně z něj plyne, jaký je důvod odmítnutí žádosti (odkaz na § 2 odst. 4, nikoliv na § 2 odst. 1 informačního zákona).
27. Povinný subjekt také řádně zdůvodnil a doložil, jaké skutečnosti jej vedly k závěru, že požadované informace nemá. Dostal tak požadavkům, které na něj klade judikatura Nejvyššího správního soudu (viz např. rozsudky ze dne 7. 4. 2015, č. j. 6 As 136/2014 – 41, a ze dne 8. 10. 2015, č. j. 5 As 24/2015 – 36).
28. Jak plyne ze záznamu o úkonech pracovníka povinného subjektu ze dne 19. 7. 2021, který je součástí správního spisu, příslušný pracovník nahlédl jednak do obchodního rejstříku, jednak do informačních systémů a databází ČOI. Pracovník oblastního inspektorátu ČOI zjišťoval, zda systémy umožňují dohledání podnikatelského zaměření a podnikatelských vazeb podatelů podnětů. Touto cestou zjistil, že podatel podnětu – právnická osoba se zaměřuje na reality, finanční a právní služby, bližší informace k činnosti této právnické osoby povinný subjekt nemá. Tyto informace povinný subjekt sdělil žalobci přípisem ze dne 20. 7. 2021. Povinný subjekt již ale nebyl schopen zjistit podnikatelské vazby podatelů podnětů na další subjekty podnikající ve stejné oblasti jako žalobce. Podatelé podnětů tyto informace povinnému subjektu sami nesdělili a informační systémy ČOI zjišťování podnikatelských vazeb neumožňují. Povinný subjekt tak nemá žádné nástroje, jak žalobcem požadované informace zjistit.
29. Žalobce uvedené závěry konkrétně nerozporuje. Namítl pouze, že inspektorát tyto informace skutečně k dispozici mít může, neboť není vyloučeno, že takové údaje o sobě oznamovatel uvede. Z výše citovaného záznamu však zřetelně plyne, že podatelé podnětů tyto informace povinnému subjektu sami nesdělili. Totéž ostatně konstatoval žalovaný v napadeném rozhodnutí a soud správnost daného tvrzení ověřil i ve správním spise (jehož součástí jsou jednotlivé podněty). Soud musí odmítnout také námitku, že důvody a jednotlivé kroky postupu povinného subjektu jsou nesrozumitelné. Povinný subjekt zkrátka ověřoval v informačních systémech a databázích ČOI, zda z nich lze vyčíst žalobcem požadované informace. Soudu není jasné, co na tom žalobci přijde nesrozumitelného či rozporného.

30. Soud shledal nedůvodnou také námitku, podle níž povinný subjekt postupoval neprofesionálně, neboť jej ve svém rozhodnutí označil za „obviněného“. Soud souhlasí s žalovaným, že se zjevně jedná o nedopatření, které samo o sobě nemůže mít vliv na zákonnost vydaného rozhodnutí.
31. Závěrem soud konstatuje, že pokud je žalobce nespokojený s tím, jakým způsobem povinný subjekt vyřídil jeho další žádosti o informace (ať již jde o žádost ze dne 18. 2. 2021, nebo o žádost obsaženou v čl. III odst. 3 odvolání proti rozhodnutí povinného subjektu), má možnost se proti tomu bránit v samostatných řízeních.

V. Závěr a náklady řízení

32. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobcem jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
33. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 30. března 2023

JUDr. Magdalena Ježková v. r.

Za správnost vyhotovení: I. S.

předsedkyně senátu